

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXII; številka 500 datum 18. 2. 2018

Post je milosten čas - v tem času je Bog še posebej velikodušen. Kaj torej post je?

Pustolovščina - mirno pričakuj, da se bo v teh štiridesetih dneh nekaj zgodilo, da se bo dogajalo (lahko boš občutil/a kot dolgo pot skozi puščavo ali pa naporno plezanje na štititisočaka). To ni statičen čas, golo ponavljanje, rutina («spet petek brez mesa, zakaj le?»), pač pa je premikanje s presenečenji, ki jih pripravlja Bog zate, ker te vabi k sebi.

Odkrivanje - ko se spustiš malo na lastno mejo (ko občutiš umanjkanje tistega, kar imaš rad/a in si podaril/a Jezusu - npr. tri ure popoldne brez GSM-a, jutranja kava, petkov izhod v »lajf«), se odpre nova izkušnja tebe same/ga. Zagledaš se v novi luči - da, vеди, lahko ti ne bo všeč (sitnost, pritisk praznine, lakota ...) - a zdrži, naj bo to tvoj dar Jezusu, da izkusiš moč Njegove ljubezni. On je v postu s teboj, ne hodiš sam/a. Če pa začneš računati le nase in se vidiš samo v tem, da moraš zdržati (jaz, jaz), tedaj popusti, naredi premor, osvobodi se sebe, daj Jezusu možnost, da te najde v nemoči. Tvoj post vodi Bog, odkrivaj, kaj ti pripravlja.

Svetost - v post je poklicana vsa Cerkev, a zanj se odloči vsak sam. Božja ljubezen vabi osebno, deluje Sveti Duh - zato naj bo vsaka tvoja odpoved usmerjena k Njemu (reci »zate, Jezus«). Ko daješ, sam/a v sebi odpiráš prostor; ne le z besedami, z dejanjem prosiš, naj te napolni Ljubezen, naj te posveti. Svetost v tebi bo rasla - beri, manj ti bo pomembno kaj zmoreš, bolj pa boš videl/a, kaj ti Bog podarja. To bo kakovosten premik.

Telo - post se dogaja v telesu, v vsem mojem bitju. Tu je ključ. Kot sem jaz v svojem telesu celotna oseba (utelešen duh), tako je moje konkretno dejanje izbrane odpovedi usmerjeno k Bogu, ki Ga ljubim in iščem, torej je nadvse duhovno dejanje. Zato mu tudi dajem nekaj od sebe, od tega, kar potrebujem za življenje. V postu ne iščem praktičnih, delnih učinkov odpovedi zase (hujšanje, manj stroškov za telefon ...), marveč z vsem bitjem okušam božjo ljubezen, ki se skozi post zapisuje v moje telo (osvobajanje, zaupanje Bogu, sproščenost ...), prebiram pa jo v vsakdanjih izkušnjah življenja.

Torej, post je lahko pustolovščina odkrivanja svetosti telesa - odpiranje Njegovi ljubezni tu, na zemlji. Je čas za spreobrnjenje. *Vir: Družina*

Pon., 19. 2. Bonifacij	Ob 17.uri za + Ljubico Martini ter starše Jager - Martini
Tor., 20. 2. Leon Sicilski	Ob 17. uri za vse + Gregorčeve
Sre., 21. 2. Peter Damiani	Ob 8. uri za + Ivanko Helbl

<p>Čet., 22. 2. Sedež ap. Petra</p>	<p>Ob 17. uri za + starše Pušnik, sestro Anico in moža Silva ter Anito Vezonik</p>
<p>Pet., 23. 2. Polikarp</p>	<p>POSTNA DUHOVNA OBNOVA <i>Duhovni voditelj: spovednik in pridigar</i> kapucin br. Primož Kovač OFMCap Ob 17. uri Križev pot – oblikujejo člani župnijske Karitas – <u>nato daritev</u> za + Hildo Hudej, obl. za + Marijo Iršič</p>
<p>Sob., 24. 2. MATIJA kvatre</p>	<p>Ob 9.30 srečanje vseh veroučencev s ... s. Marto Zadravec HMP in z animatorji iz Radelj ob Dravi ter kapucinom br. Primožem! <i>Med srečanjem bo sv. spoved za veroučence.</i> Okrog 11. ure skupna daritev – sv. maša! <u>Vabljeni!</u></p> <hr/> <p>Ob 17. uri za + Daniela Frica – <u>po maši</u> srečanje staršev, krstnih botrov in veroučencev 3. razreda</p>
<p>Ned., 25. 2. DRUGA POSTNA NEDELJA</p> <p>Ob 8. uri za + Ivana Ocvirka in vse + Ocvirkove</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Lešnikove starše: Albino in Franca</p> <p>Ob 11.30 za + Romano in Roka Auberška</p>	<p><i>Beseda »Poslušajte ga!« seveda ni namenjena le onim trem učencem, ki so bili na gori Tabor, ampak Kristusovim učencem vseh časov. Seveda pa si moramo zastaviti vprašanje: »Kje Jezus govori danes, da bi ga lahko slišali?« Jezus nam govori predvsem po naši vesti. Vsakokrat, ko nam vest očita, da smo kaj slabega storili ali pa nas spodbuja, naj storimo nekaj dobrega, nam govori Jezus po svojem Duhu. Glas vesti je neke vrste prevodnik, ki je v nas zato, da nam posreduje Božji glas. Toda vest sama še ne zadostuje. Lahko ji je ukazati, naj reče tisto, kar bi mi radi slišali. Naš egoizem jo lahko popači ali pa celo utiša. Zato jo mora razsvetljevati in podpirati evangelij in Cerkevno učiteljstvo. Evangelij je posebno izbrano mesto, kjer nam danes Jezus govori. Nešteto ljudi je to v svojem življenju izkusilo. Ljudje se radi razvedrijo in ob tem ne razmišljajo o nobeni pomembni stvari; zato tako radi spremljajo zabavne programe, igre in kvize. Ko pa se družina sooča s krizo, veliko neprijetnostjo, takrat se zave, da so le evangelijske besede tiste, ki se dotikajo problema in nam imajo nekaj povedati. Vse druge besede zvenijo prazno in nas puščajo same v primežu naših težav. Redno mesto, kjer nam danes govori Jezus, je tudi Cerkev. Govori nam po svojem izročilu in učiteljstvu naslednikov apostolov. Njim je Jezus rekel: »Kdor posluša vas, posluša mene!« Kdo nam bo zagotovil verodostojno razlago, če ne Cerkev, ki jo je Kristus ustanovil prav s tem namenom? <u>Sv. Janez od Križa je rekel: »Odkar je Bog na gori Tabor rekel o Jezusu 'Poslušajte ga!', je on sam na neki način onemel. Povedal je vse, nič novega ni, kar bi še razodel. Kdor zahteva od njega nova razodetja ali odgovore, ga žali, kot da še ni dovolj jasno vsega povedal. Bog še naprej vsem ponavlja isto besedo: 'Poslušajte ga! Berite evangelij: tam boste našli več in ne manj od tistega, kar iščete.'«</u> Današnji evangelij nam</i></p>

je v vsem svojem veličastvu postavil pred oči Jezusa Kristusa kot učitelja Cerkve in človeštva. Tudi mi se spustimo z našega malega Tabora, nesoč v srcu močan odmev Očetovega povabila: **»Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!«**.

»Ne bom več hodil v cerkev!« Kdo se ni še nikoli pritoževal nad slabim petjem na koru, nad dolgovezenjem pridigarja in sosedom, ki med mašo gleda v svoj mobilnik? Za nekatere je skušnjava, da bi se razjezili in dokončno zapustili cerkev, precejšnja. **Matthieu Lefrançois**, duhovnik župnije Saint-Antoine Saint-Serge v Angersu, nas vabi, da se ozremo na Kristusa:

Mlad moški je šel do župnika in mu rekel: **Gospod, jaz ne bom več hodil v cerkev!** Župnik ga vpraša: A tako? Mi lahko, prosim, poveš, zakaj ne? Moški odgovori: Ah, moj Bog! Tamle vidim sestro, ki slabo govori o drugi sestri. Tukaj gledam sožupljana, ki slabo bere. V zboru so nesoglasja in med petjem "fušajo", med mašo ljudje gledajo svoje pametne telefone, da ne govorim o njihovem sebičnem in vzvišenem obnašanju zunaj cerkve ... Župnik mu reče: Čisto prav imaš, a preden dokončno zapustiš cerkev, te prosim, da mi narediš uslugo: **vzemi kozarec, poln vode, in z njim naredi tri kroge okrog po cerkvi, ne da bi polil eno samo kapljo vode.** Mladič si misli: nič lažjega! In gre in naredi tri kroge, kot ga je župnik prosil. Potem pride nazaj k župniku in mu reče: **Gospod, naredil sem, kar ste me prosili.** In ga župnik vpraša: **Ko si hodil okrog s svojim kozarcem vode, si opazil, da sestra o kom slabo govori?** Mladič: Ne. I...I **Si opazil, da so župljani brezbržni do drugih, ki prihajajo v cerkev?** Mladič: Ne. I...I **Si videl, da so nekateri zatopljeni v svoje pametne telefone?** Mladič: Ne. I...I **In veš zakaj? Bil si osredotočen na kozarec, da se ti ne bi kaj polilo. Veš, v našem življenju je podobno. Ko se s srcem osredotočimo na Jezusa Kristusa, potem nimamo časa, da bi videli napake drugih. Kdor izstopi iz cerkve zaradi hinavskih kristjanov, vanjo gotovo ni nikdar zares vstopil zaradi Jezusa.** *Vir: Aleteia*

Zimske počitnice od 26. 2. do 2. 3. 2018

Pon., 26. 2. Aleksander (Branko)	Ob 17. uri za + Ruperto Plemen
Tor., 27. 2. Gabrijel Žal. M. B.	Ob 17. uri za + Janka Fekonja
Sre., 28. 2. Ožbolt (Osvald)	Ob 8. uri za + Berta Dobrila
Čet., 1. 3. Albin (Zorko)	Prvi četrtek - ob 17. uri za + Gregorja Miklavca
Pet., 2. 3. Neža Praška	Prvi petek - ob 17. uri Križev pot ... nato daritev za + Frančiško Zaveršnik
Sob., 3. 3. Kunigunda	Prva sobota - ob 17. uri za + Justino, Marijo in Ignaca Ovčarja ter starše: Marijo in Leopolda Goloba
Ned., 4. 3. TRETJA POSTNA NEDELJA	»Skrunite tempelj mojega Očeta!« Zagrabil je nekaj vrvi in jih zvezal v voz. Začel je bičati prodajalce – strašen prizor – in pometel na tla skrbno razporejene novce menjalcev denarja, na koncu jim je prevrnil še mize. <u>Kako neki se lahko taka ihta sklada s tihim in ponižnim Jezusom, ki ga bomo gledali na veliki teden? Takrat bo komaj kdaj izustil besedo, pa čeprav bodo njegovi sovražniki skrunili najsvetejši</u>

Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij

Ob 8. uri
za + Jožeta
Rihterja

Ob 10. uri
na Sv. Antonu
na Pohorju
za + sestro Jelko,
stare starše in
očeta Viktorja

Ob 11.30
za + Marijo
Mavrič, obl. in
sina Draga

tempelj njegovega Očeta. **Za kaj gre? Nekaj zunanjih razlogov za tolikšno ihto nam je jasnih.** Prodajalci so smeli samo na tempeljsko dvorišče, ne pa v tempelj sam, kjer jih je Jezus našel. In morda so nečedne goljufije pri trgovanju ponavljali tudi v templju: nepoštene uteži, navite cene in podobno. Dosti važnejši pa je notranji razlog. Jezus je dobro vedel, za kaj smo vsi ljudje ustvarjeni: **da bi bili polni Božje navzočnosti, da bi nas Bog ljubil in da bi ga tudi mi ljubili.** Najbolj zares ljudje smo takrat, kadar nas ne držijo v krempljih bogastvo, slava in napuh. **Načrtovani smo, da smo svobodni in da sprejemamo Boga.** Jezus je moral biti ves iz sebe, ko je videl prekupčevalce, ki se niso menili za te Božje vrednote, saj jim je več pomenil dobiček in uspešno goljufanje prav v središču posvečenega prostora. Vse je bilo postavljeno na glavo. Svojim sodobnikom in v enaki meri tudi nam želi Gospod dopovedati: - legalizem, kopičenje in množenje predpisov, slepo oprijemanje predpisov ni v oporo, ampak človeka zasušnjuje, ga ubija; - tempelj in daritve, "zakmašna" obleka in nedeljska maša sama po sebi nič ne pomeni, če ni zraven človeka, ki bi s srcem prišel počastiti in se zahvaliti svojemu Očetu v nebesih ter utrjevati prijazne odnose z drugimi ljudmi (čudno znano zveni očitek: vsako nedeljo gre k maši, pa ni nič boljši od drugih, ki ne gredo); - Kristus hoče uveljaviti tisto, kar je konec koncev bolj božje in bolj človeško: **med Bogom in človekom naj ne bi prevladoval zadrgrnjen vojaški odnos, zabetoniran z zapovedmi, ampak prijazen odnos dveh oseb: Oče ve, česa potrebujete, in nas navaja k besedam: Oče naš, ki si v nebesih; mar ne strne tega, kar smo danes slišali na: ljubi Gospoda, ljubi bližnjega kot samega sebe!**

Shujševalna kura ...

"Vladar tega sveta prihaja. Meni sicer ne more nič (ali: v meni nima nič), vendar naj svet spozna, da ljubim Očeta in da delam tako, kakor mi je naročil Oče" (Jn 14,30-31).

Vladar tega sveta, princ teme, hudi duh, sovražnik človeške narave (tako ga imenuje Ignacij Lojolski), skušnjavec ... Jezusu ne more nič oz. v njem nima nič, kar pomeni, da v njem ne najde ničesar svojega, na kar bi se lahko obesil. Ne najde v njem ničesar sebi podobnega. Nobene sebičnosti, častihlepja, oblastiželjnosti ... Ničesar. Vladar tega sveta je kot parazit na rastlini, ki se hrani s tem, kar najde. Če ne najde ničesar, začne hirati. Seveda je vladar tega sveta napadel Jezusa, organiziral zlo tako, da je bil umorjen na križu, a v njem ni našel ničesar užitnega zase. In ker v Jezusu ni našel ničesar svojega, bolj je bilo njegovo delovanje uničujoče, bolj je zasijalo to, kar je Jezus imel, to je **Očetova ljubezen. Jezus je bil namreč ves v Očetu, v njegovi ljubezni, v čaščenju Očeta.** Če smo tam, kjer je Jezus, se pravi v Očetovi ljubezni, vladar tega sveta tudi v nas ne bo našel ničesar svojega, ničesar, kar bi bilo zanj užitnega, česar bi se lahko oprijel. Če ostajamo v Njegovi ljubezni, ga puščamo stradati. **Privoščimo mu dobro shujševalno kuro!**